

Гурбетчийското градинарство като локално наследство: българо-унгарски паралели върху процесите на оценностяване. По примери от селата Поликрайще и Драганово. Част 2

Валентин Воскресенски

<http://doi.org/10.7546/BF.2.2024.03>

(Резюме)

Статията разглежда в историческа и съвременна перспектива процесите на оценностяване на гурбетчийското градинарство като локално наследство в две големи „градинарски села“ – Поликрайще и Драганово (община Горна Оряховица). В публикацията, въз основа на проведени теренни проучвания в България и Унгария, се изследва как гурбетчийското градинарство се превръща в част от местната празничност и възпоменателни практики. Проследява се как, докато се практикува като местен поминък, гурбетчийското градинарство се свързва с традиционните празници и какви промени настъпват в локалните измерения на празничния календар по време на социализма и в най-ново време. Друга част от статията е посветена на новата празничност (нейното възникване, развитие и послания) като актуална форма за включване на местния поминък в културната памет и локалното наследство на двете селища.

Ключови думи: гурбетчийско градинарство; Поликрайще; Драганово; традиционни празници; събори; нова празничност

Валентин Воскресенски
Институт за етнология и фолклористика
с Етнографски музей
Българска академия на науките
ул. „Акад. Георги Бончев“, бл. 6
1113 София, БЪЛГАРИЯ
valentin.voskresenski@iefem.bas.bg